

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 27.

Lýsingarprisur fyri pottreglu: 30 øyr. á forsiðuni,
20 øyr. á 3. og 4. síðu. Við stórra lýsingum fest
avsláttur í prísinum.

Leygardagin 3. juli 1937.

Kostar kr. 1,50 fjórðingsárið + Porto. Blaðið
verður bilagt á posthúsinum, brævsavnarstøðum
og skrivstovuni. Telf. 143.

11. árg.

Høvuðs- og lívstreytin

fyri

at ganga andeils- og samtøkuleiðina er:

ein óbróttilig samfelagskensla,
eitt óbróttligt samanhold, í øllum føri, við hvørjari
atløgu at kenna tað sum eina samvitskusak at
styðja felagsskapin, felagsfyrtekuna, felagsroyndina
at bota um tey økonomisku viðurskiftini hjá einum
parti av fjøldini nú og øðrum tá.

Samgonga og samtøka bera í
sær eina risastyrki. Hetta hava
oll fólk til allar tíðir ásannað.

Men tessverri hefur tað til
allar tíðir verið soleiðis, at fátt
fólkið hefur dugað at gingið
saman og tikið felagstok. Óupp-
lýsing og sálarlig brek sum
ovund og illvilji, hvørt menn-
iskja móti øðrum, hefur sett
split og ósemju í og verið hin
stóri forðarin og spillarin av
øllum samtøkuoyndum. Har-
afturat er at leggja trost uppá
offurvilja yvirfyri starvsfelag-
unum og trost uppá fatan av
dýpdini av samgonguhugsjónini.
Menn orkaðu heldur ikki at
hugsa út um dagin í dag, dugdu
ikki at hugsa sær møguligleikan
av, at við at leggja einstaklingsins
evurrlitu og evnaleysu kraft
saman við tað sindrið, ið hvor
av øllum hinum einstaklingunum
kundu avrika, kundi skapast eitt
grundarlag, ið við tíðini kundi
útvíktast til at kunna bera eftir-
komarnar til betri kor.

Men har, ið tað eydnaðist at
uppfylla treytirnar fyri sam-
gonguni og samtøkunum, eru
stórhendingar, rein tjóðskaparlig
undurverk, at siggja í andaligum
sum figgarligum framburðum
— fyri einstaklingin sum fyri
fjældina, heila fólkið.

Ti tað er ein royndur verun-
leiki, at felagsskapskenslan
framelur og útløysir tað besta
í menniskjanum og skapar
karakterstyrki og liv og kær-
leika til land og fólk har, ið
lyrr var klandur, øvund sundur-
lyndi, dólskni og deyð.

Nútidarðomini um ta sigrandi
og hjargandi kraftina í andeils-
og samtøkuleiðini eru bjartast
og greiðast at finna í Danmark,
Noregi, Svíaríki Íslandi — og
deils í Englandi.

Milliónur av fjøldini hava
andeils- og samtøkuleiðirnar í
hesum londum, sær sjálvum til
frigeringar og til ómetaligt gagn
og stímbur fyri tjóðina í síni
heild.

Milliónur av fjøldini hava
andeils- og samtøkuleiðirnar í
hesum londum, sær sjálvum til
frigeringar og til ómetaligt gagn
og stímbur fyri tjóðina í síni
heild.

Milliónur av fjøldini hava
andeils- og samtøkuleiðirnar í
hesum londum, sær sjálvum til
frigeringar og til ómetaligt gagn
og stímbur fyri tjóðina í síni
heild.

Konir menn vilja vera við, at
ifall hitt danska landbrúkið ikki
var so meistarlaga andeilsorgan-
iserað, vildi Danmark — sum
nú tross alt er eitt hitt best
stillaða land í verðini — undir
teim núverandi høvdu lívstreyt-
um verið á húsangangi og hitt
verst stillaða land av øllum
europeiskum londum.

Her í Føroyum hefur hitt
privatkapitalistiska figgarvald og
forarskapur haft einaræði. Men
kreppan hefur brotið hetta vald
og forarskap, ið liggja týnd fyri
vág og vind. Fólkið stendur nú
hjálpað, og kemur fyri hvønn
dag, ið gongur, meir og meir á
grúgvu.

Ikki sum konkurans ella
kapping móti einstaklingsins
»initiativ« í virkjum og vinnu
— tað er stökkt — men troðkað
fram av neyð er nú millum slit-
fjældina í Føroyum við at vakna
ein trond til á samtøknar-,
koöperasjónargrundarlagi at
royna at halda uppi vinnulvinnu
— lívsnevni í tjóðini sum hjá
einstaklinginum.

Í Vestmanna, Vági, í Havn —
á Tvøroyri er byrjunarstigið
gjørt — og manga aðrastaðni
er arbeidaraflokkurin farin undir
fyrirreikingararbeiðið fyri koope-
rativum fyrítøkum, samtøkufyrir-
tøkuni.

Hetta er eitt gleðiligt vártekin,
ein flogandi vekingarspira. Men
lat okkum við tað sama so av-
gjort og undirstrikandi sum
gjort gera arbeidarafjöldini
greitt og kunnugt, at skal henda
leiðin eydnast og verða til
hjarging, gagn og signing fyri
einstaklingin sum fyri heildina,
sleppst ikki uttan um, at hvor
einstaklingur kennur og í verki
sýnir yvir fyri samtøkuni:

eina óbróttliga felagsskaps-
kenslu og samanhold,
so tað av sonnum kann sigast,
at hann í øllum føri, við hvørja
atløgu ger sítt ítarsta fyri sam-
tøkuna uttan mun til, um hann
sjálvur í fyrstu atløgu fær ta

eygablikkiligu, beinleiðis hjálp-
ina, ið honum tørvar — allir
kunna t. d. ikki fáa arbeiði við
tað sama.

Einstaklingurin má duga at
siggja, at við at duga at styðja
felagsskapsins samtøkuoynd og
gera hana sterka og fúsa til
viðkingar, arbeiðir hann málvist
lmóti at veita sær sjálvum,
starvsbrøðrum og eftirmonnum
góð arbeiðsslíkindi og hollit
grundarlag at standa á sum

Sorgar- og minnisgudstænasta í Bíggjar kirkju

sunnudagin 27. juni 1937.

Tann svára sorg, sum kom
yvir Bíggjarbygd, kenst um alla
oydna. Tað var eisini ásynligt
sunnudagin, tá hildin varð sorgar-
og minnisgudstænasta. Har var
komið saman um 200 fólk í tí
líttu Bíggjar kirkju. Frá øllum
bygdum í oygni og aðrastaðni
var fólk komið.

Kirkjan var skrydd við blóm-
um, og á kórátlini stóð eitt
bord við svartum áklæði, har
brunnu 4 ljós í messingastakum.

Álvarsamt og hátíðarliga ljóð-
aði organ, meðan kirkjan fyltist
til ytstu dyr.

Eftir inngangsbønina ljóðaðu
sálmarnir: »Lover! Herren, han er
nær« og »Jeg lever og ved«
og Vágaprestur, Poul Johansen,
prædikaði yvir evangelið til
henda sunnudag (Luk. 5, 1—11).
Í prædikuni minti hann á, at
vit Føroyingar hava fiskiskap
til høvuðsvinnu. At henda vinna
ofta krevur nógv mannaliv, og
soleiðis veldur stórar sorgir. Hann
minti aftur á teir farnu og tey
ríku, góðu minni, ið eftir teir
eru. Hjá kristnum menniskjum
eigir sorgin ikki at vera uttan
vón. Trúgvín og vónin um aftur
at hittast skal styrkja og bera.

Sálmurin »Tú Harri Krist«
varð sungin, og Emil Joensen,
prestur, prædikaði (yvir Matt.
8, 23—27). Í prædikuni nevndi
hann, at Bour í soguligari tíð
aldri hefur verið fyri tilfokum
óhappi at missa so nógv eina
ferð. Hann lýsti lyndi teirra, ið
burtur vóru farnir, teir vóru
rættshugsandi menn og álítismenn
í starvi sínum. Saknir verður
stórur, men trúgvín á frelsarin
skal bera tey, sum avvarða.

Sálmarnir »Tonk, einaferð tann
mjorki í skal lýsa« og »Tað er
ein stutt, ein stökkt lota« vórðu
sungin. Hesin seinasti sálmurin
er yrktur beint aftaná ólukkuna
av Mikkiál av Ryggi. Vit skulu
tí prenta henda sálm uppáftur:

sjálvbjargin og friur maður,
sum sín egni harri.

Eins og skrábróttarar verða
mettir sum nioingar og brots-
menn innanfyri arbeidarafjöld-
ina, soleiðis megu teir arbeidarar,
sum ikki tá ið tað ber teimum
til, gera sítt ítarsta fyri at styðja
felagsskapsins vinnuoyndir,
merkjast sum svikjarar og ringir
felagsmenn.

Hetta eru harðar treytir —
men uttan um tær sleppst ikki.

Tað er ein stutt, ein stökkt lota,
so fara vit úr hesi verð;
í himmiri aftur móta
vit teimum, sum vit mistu her,
sum tá algóði faðir mín
í náði leiddi heim til tín.

Hjá Gudi glað tey okkum bíða,
í sælu teimum tíðin fer.
O faðir! gev oss kraft at stríða,
til fagnarstundin komin er,
tá loyst frá lívsins neyð og sorg
vit flyta heim í tína borg.

Tá gloymd er øll vársvára móði,
tí Jesus turkar burt hvørt tár,
í endaleysu andans fróði
vit liva har um ótald ár;
tá syngja vit so glað og sæl:
Gud gjórdi alt so sera væl.

Ein grípandi sorgargudstænasta,
ikki einans fyri tey avvarðandi,
men fyri alt fólkið, sum henda
dag var samankomið í Bíggjar
kirkju.

Fra Vestmanhavn.

Det er nu snart flere Uger
siden vi her fra Vestmanhavn
lod høre fra os. Der sker ikke
saa meget Dag fra Dag, skønt
man ikke kan sige, at vi sidder
med Hænderne i Skødet, men
provet efter bedste Evne at real-
isere nye Idéer.

Før Tiden arbejdes der for
Eksport af en vis Stenart, som
indeholder Aluminium og andre
Metalstoffer. Vi er uden Tvivl i
Besiddelse af mange Raastoffer,
blot vi havde de tekniske Kræfter
i Landet — her tænker jeg
nærmest paa Ingeniører.

En Snurrevaadshaad er for-
nyligt købt hertil af Joh. Värma-
dal og Sønner. Den er under
Opsejling hertil fra England,
hvor den er købt. Efter hvad
der siges, er dette et udmærket
godt Fartøj.

KØDCENTRALEN

TIL 173. KONGEBROEN TIL 173.

Alltid 1. Kl. ungt Oksekød,
Paalet og Konserver.
En Gros & En Detail.
Bygdeordrer ekspederes omg.

Rævefarm er man gaaet igang
med at oprette her, og om kort
Tid ankommer 6 Par fra Norge.
Man maa haabe, at dette vil
blive en stor Indtægt for Fær-
øerne; thi efter hvad dererfares
fra Kvalvig, hvor en Nordmand
var for kort Tid siden, skal
denne have udtalt, at han aldrig
havde set en saa smuk Ræve-
pels som der. Han mente, at
efter de Vejrforhold, vi har paa
Færøerne, og den billige og
gode Føde, man kan skaffe her,
vil Færøerne staa imod enhver
Konkurrence fra Udlandet.

Arbejderforeningen arbejder
stadigvæk for at faa en eller to
Trawlere, og den billige og
gode Føde, man kan skaffe her,
vil Færøerne staa imod enhver
Konkurrence fra Udlandet.
Arbejderforeningen arbejder
stadigvæk for at faa en eller to
Trawlere, og den billige og
gode Føde, man kan skaffe her,
vil Færøerne staa imod enhver
Konkurrence fra Udlandet.
Arbejderforeningen arbejder
stadigvæk for at faa en eller to
Trawlere, og den billige og
gode Føde, man kan skaffe her,
vil Færøerne staa imod enhver
Konkurrence fra Udlandet.

Elektricitetssagen er et meget
brændende Spørgsmaal for Tiden.
Efter hvad der forlyder, er der
flere Tilbud fra Firmaer i Ud-
landet, der vil laane Penge til
Foretagendet, eventuelt erholde
Koncession paa elektrisk Drift.
Dette behøves ikke. Man gaar
ud fra som givet, at Kom-
munen her og i Thorshavn staa
sammen om denne Fællessag,
som vil være af saa stor Betyd-
ning for dem — ikke mindst
for Kommunen i Thorshavn.
Thorshavnske Borgere kan faa
elektrisk Strøm fra Vestmanhavn
baade til Lys og Varmer for det
halve af den nuværende Pris.

M. M.

Keypið frá teimum,

sum lisa í

„Føroya Social-Demokrat“